

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

6.2.2022 – Kynttilänpäivä *Kristus, Jumalan kirkkauden säteily*

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 48:11 – 15
1. lukukappale	Jes. 52:8 – 10
2. lukukappale	2. Kor. 3:18 – 4:6
Evankeliumi	Luuk. 2:22 – 33

Esirukouksissamme: Ruth.

Tulevia tapahtumia

Ma 7.2

klo 13.00 Worship & Music **zoom**

Ti 8.2

klo 19.00 Engl. raamattupiiri **zoom**
ota yhteyttä Pastori Charlie'n jos haluat osallistua

Ke 9.2

klo 18.30 Neuvoston kokous **zoom**

To 10.2

klo 18:30 Raamattupiiri **zoom**
ota yhteyttä Pastori Johannaan jos haluat osallistua

Su 13.2 Saarnat nettisivulla nhlc.ca

Nousu COVID-19 vaarassa on tuonut tiukempia rajoituksia. Tämän takia Piispa Pryse ehdottaa Eastern Synod'in seurakunnille välitöntä henkilökohtaisten jumalanpalveluksien sekä kokoontumisien keskeyttämistä. New Hope Lutheran Church'in neuvosto on samaa mieltä. Siksi **keskeytämme kaikki henkilökohtaiset jumalanpalvelukset sekä kokoukset kunnes ilmoitamme toisin.**

Psalmi. Ps. 48:11 – 15

Jumala, maan ääriin saakka kiiriköön sinun nimesi, kaikukoon ylistyksesi! Sinun kätesi on hyvyttä täynnä. Iloitkoon Siionin vuori, riemuitkoot Juudan kaupungit, sillä sinun tuomiosi ovat oikeat. Lähtekää, kulkekaa Siionin ympäri, laskekaa sen tornit. Katsokaa sen muureja, tutkikaa sen palatseja, niin että voitte kertoa tuleville polville: Suuri on Jumala! Hän on Jumalamme ajasta aikaan. Hän johdattaa meitä ainiaan.

1. lukukappale: Jes. 52:8 – 10

Kuulkaa! Vartijat kohottavat riemuhuudon, ja kaikki yhtyvät iloon, sillä omin silmin he näkevät, kuinka Herra palaa Siioniin. Puhjetkaa riemuun, te Jerusalemin rauniot, kaikki yhdessä iloitkaa! Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut vapaaksi Jerusalemin! Herra on osoittanut pyhän käsivartensa voiman kaikkien kansojen silmien edessä, niin että maan kaikki ääret näkevät pelastuksen, jonka meidän Jumalamme on tuonut.

2. lukukappale: 2. Kor. 3:18 – 4:6

Me kaikki, jotka kasvot peittämättöminä katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Tämän saa aikaan Herra, joka on Henki. Kun meillä Jumalan armosta on tällainen palveluvirka, me emme lannistu. Olemme hylänneet kaiken salakähmäisen, emme toimi petollisesti emmekä vääristele Jumalan sanaa, vaan tuomme esiin totuuden ja toivomme, että jokainen omassatunnossaan arvioi meidät Jumalan edessä. Jos meidän julistamamme evankeliumi on peitossa, se on peitossa niiltä, jotka joutuvat kadotukseen. Tarkoitin niitä, joiden mielen tämän maailman jumala on sokaissut, niin että he epäuskossaan eivät näe Kristuksen evankeliumin kirkkaudesta säteilevää valoa, Kristuksen, joka on Jumalan kuva. Emmehän me julista sanomaa itsestämme vaan Jeesuksesta Kristuksesta: Jeesus on Herra, ja hän on lähettänyt meidät palvelemaan teitä. Jumala, joka sanoi: ”Tulkoon pimeyteen valo”, valaisi itse meidän sydämemme. Näin Jumalan kirkkaus, joka säteilee Kristuksen kasvoilta, opitaan tuntemaan, ja se levittää valoaan.

Evankeliumi: Luuk. 2:22 – 33

Kun tuli päivä, jolloin heidän Mooseksen lain mukaan piti puhdistautua, he menivät Jerusalemiin viedäkseen lapsen Herran eteen, sillä Herran laissa sanotaan näin: ”Jokainen poikalapsi, joka esikoisena tulee äitinsä kohdusta, on pyhitettävä Herralle.” Samalla heidän piti tuoda Herran laissa säädetty uhri, ”kaksi metsäkyyhkyä tai kyyhkysenpoikaa”.

Jerusalemossa eli hurskas ja jumalaapelkäävä mies, jonka nimi oli Simeon. Hän odotti Israelille luvattua lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen yllään. Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei kuolema kohtaa häntä ennen kuin hän on nähnyt Herran Voidellun. Hengen johdatuksesta hän tuli temppeliin, ja kun Jeesuksen vanhemmat toivat lasta sinne tehdäkseen sen, mikä lain mukaan oli tehtävä, hän otti lapsen käsivarsilleen, ylisti Jumalaa ja sanoi:

*– Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä,
niin kuin olet luvannut.*

*Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,
jonka olet kaikille kansoille valmistanut:*

valon, joka koittaa pakanakansoille,

kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.

Jeesuksen isä ja äiti olivat ihmeissään siitä, mitä hänestä sanottiin.

Saarna Pastori Johanna Porkola

Ensimmäinen helmikuun sunnuntai on omistettu Kynttilänpäivälle. Päivän aihe on tarkemmin ilmaistu kirkkopyhän teemassa: **Kristus, Jumalan kirkkauden säteily**. Puhutaan siis kirkkaudesta eli valosta. Täällä pohjoisessa me käytämme lamppua valaisemaan pimeät iltamme. Lamppu valaisee kaiken sen, mihin valo osuu. Jos laitat lampun eteen jonkin esineen, se näkyy paremmin, mutta sen taakse tulee varjo. Varjo voi syntyä vain, jos on riittävästi valoa. Kaikille niille, mitkä ovat lampun ympärillä, tulee varjo – paitsi lampulle itselleen – koska se on valon lähde. Se itse on valo ilman varjoa.

Jumala on valo, hänessä ei ole pimeyden häivää (1 Joh 1:5) . Jumala on kirkkainta, puhtainta ja kauneinta valoa, mitä on olemassa. Jumalaa lähellä olevat asiat ovat myös valoa: totuus, hyvyys, oikeudenmukaisuus, rakkaus. Raamatun alussa kerrotaan, kun Jumala loi taivaan ja maan, hänen ensimmäinen luomisteko oli valon luominen. Jumala sanoi: ”Tulkoon valo!” Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä (1. Moos. 1: 3-4). Valossa on jotakin äärimmäisen hyvää. Kristityn suurin ilo olisi paistatella Jumalan kauniin valon loisteessa. Mutta se on hyvin vaikeaa, sillä me emme näe Jumalaa. Jos näkisimme, silmämme eivät kestäisi. Valoa ei voi katsoa suoraan, siksi me usein puhummekin Jumalasta kiertoilmauksin ja erilaisin vertauskuvin.

Muistamme Mooseksen Vanhasta testamentista. Mooses oli äärimmäisen hyvä, oikeudenmukainen ja nöyrä mies, jopa ujo puhumaan. Jumala valitsi Mooseksen tahtonsa välittäjäksi ja heillä oli hyvin läheinen suhde. Kaikesta huolimatta, Mooses ei ollut koskaan nähnyt Jumalaa. *Anna minun nähdä kunniasi*, Mooses pyytää. Mooses halusi nähdä Jumalan sellaisena kuin hän on. Jumala vastasi hänelle, että se on ihmiselle mahdotonta. Ihminen ei kestä Jumalan kirkkautta. *Sinä et voi nähdä minun kasvojeni, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon* (2. Moos. 33:18-20). Jumalan kirkkaus kuitenkin näkyi Mooseksen kasvoissa vielä vuorelta alas tulon jälkeen. Lähellä Jumalaa mekin saamme osamme siitä kirkkaudesta. Jumalan kohtaaminen ei jää ilman vaikutusta.

Jumalan edessä paraskin ihminen osoittautuu vajaamittaiseksi. Jumalan valo paljastaa kaiken. Meidän teoissamme, sanoissamme ja asenteissamme on niin paljon pimeyttä jäljellä. Valo paljastaa varjon – Jumalan pyhyys paljastaa meissä sen, mikä on vastoin Jumalan tahtoa. Ajattelemme olevamme aika hyviä ihmisiä. Mutta me emme toimi aina oikein, emmekä ole aina hyviä ja ystävällisiä. Joskus saatamme vihatakin. Ehkä siksi, että joku on loukannut meitä ja meidän tekee mieli kostaa: olla ilkeä hänelle yhtä paljon ja enemmänkin. Me tiedämme tämän. Meillä on jokaisella varjo, minkä Jumalan kirkkaus paljastaa. Varjo seuraa meitä. Synnintunnustuksessa saamme tunnustaa Jumalalle kaiken sen pimeyden yhä uudelleen.

Kun Jeesus syntyi maailmaan, hänessä Jumalan kirkkaus oli saanut toisen muodon. Jumalan suuri salaisuus tuli lähemmäksi ihmisiä. Jeesus tuli johdattamaan ihmiset pimeydestä valoon. Hyvyyden valo on kauniimpaa kuin pahuuden pimeys. Jeesuksen kirkkaus ei ollut enää silmiä polttavaa. Jeesuksen mukana keskelle pimeää maailmaa tuli uusi alku ihmisille. Simeon tunnisti tämän, hän näki valon tulevan temppeliin kaikkien niiden ihmisten joukosta, jotka sinne tulivat uhraamaan. Myös naisprofeetta Hanna kiiruhti ylistämään lasta. Ei ollut kyse mistään sattumasta. Nämä kaksi kilvoittelijaa saivat nähdä ja todistaa maailman Vapahtajan. Jeesus on erityinen siksi, että hän ei vain loista Jumalan valoa. Hän myös johdattaa meidät sen valon äärelle, missä on meidän kotimme, Jumalan valon valtakunta. Sinne me kuulumme. Hän johdattaa meidät sinne varjostamme huolimatta. Lopulta hänen valonsa on niin suuri, että meidän varjomme häviää. Kaikki mikä on ollut pahaa, annetaan anteeksi. Kun pääsemme perille – silloin emme ole enää vain valon paisteessa vaan valossa, Jumalan kirkkaudessa. Eikä mitään pahaa jää jäljelle. Tuo valo asettuu meihin asumaan. Sinulla kristittyinä on tuo valo sisälläsi. Sait sen, kun sinut kastettiin. Jeesuksen seuraajina olemme valon lapsia, emme pimeyden. Aina kun luet Raamattua, pääset jumalanpalvelukseen, tai rukoilet Jeesusta, valo syttyy ja palaa voimakkaammin, valo vahvistuu. Kun pyrit totuuteen, hyvyyteen ja oikeudenmukaisuuteen, olet valon tiellä. Jumala kutsuu sinua.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury